

Інформаційні джерела:

1. Анцупов А.Я. Конфликтологія: [учебник для вузов] / А.Я. Анцупов, А.И. Шипилов. – СПб.: Питер, 2007. – 591 с.
2. Урбанович О. Психологія управління конфліктними ситуаціями // [Текст] / О. Урбанович // Підручник для Директора : Журнал управлінської компетентності. – К. : Плеяди, 2007. – № 1. – С. 34–53.
3. Шаленко В. Н. Конфлікти в трудових колективах / В. Н. Шаленко К.: Скіф, 2005. – 255 с.

УДК 658.5:331.101.5

І.В. Шульженко, канд. екон. наук, доц. (ПДАА, Полтава)

С.Ю. Остапенко, магістрант (ПДАА, Полтава)

РОЛЬ КЕРІВНИКА В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У ПІДПРИЄМСТВІ

Одним із напрямків удосконалення менеджменту є удосконалення шляхів реалізації управлінських рішень. Методологічні підходи до управлінської діяльності з погляду теорії прийняття рішень в агропромисловому комплексі до цього часу не достатньо досліджені. Вагомість і значні потенційні можливості цієї галузі, при умові застосування операційного підходу в управлінні із здатністю цього підходу чутливо реагувати на запити споживачів та інші зміни в зовнішньому середовищі й максимально адаптуватися до таких змін, являють собою значний науковий і практичний інтерес [1, с. 94].

Успіх підприємницької діяльності значною мірою залежить від економічного обґрунтування управлінських рішень, що генеруються керівництвом підприємства, чого на практиці дуже часто бракує. Пояснюється це, на наш погляд, насамперед тим, що керівники більше покладаються на свої організаторські здібності, інтуїцію і досвід, ніж на сучасні методи ухвалення оптимальних управлінських рішень, адекватних ринковій економіці. Нині техніка і технології змінюються настільки швидко, що досвід просто не встигає нагромаджуватися, тому спиратися тільки на нього дуже ризиковано. Крім того, часто йдеться про унікальні заходи, що проводяться вперше, «досвід» у таких випадках «мовчить», а «інтуїція» легко може обманути, якщо не буде підтверджена розрахунками. У сучасних умовах важливим аспектом управлінської діяльності стають наукові методи, що дають змогу

наперед оцінити наслідки кожного рішення, відкинути неприпустимі варіанти і рекомендувати найбільш вдалі, встановити, чи достатньо наявної інформації для правильного вибору рішення, а якщо ні - яку інформацію потрібно отримати додатково. Необхідність і корисність вивчення основних прийомів та підходів до прийняття та шляхів реалізації управлінських рішень є важливим елементом економічної системи. Без цього не можливе ефективне управління підприємством [2, с. 67].

Розробка рішення – це процес аналізу, прогнозування й оцінки ситуацій, вибору й узгодження найкращого альтернативного варіанта досягнення поставленої мети. Підготовка й ухвалення управлінського рішення є процесами складними і багатоетапними. У кожній організації здійснюється розробка управлінських рішень і в кожній із них практика розробки й ухвалення цих рішень має свої особливості, визначені характером і специфікою діяльності, її організаційною структурою, наявною системою комунікацій, внутрішньою культурою.

Можна виділити два основних типи працівників, що беруть участь у процесі підготовки й ухвалення рішення [3]: аналітики (системні) і керівники. Більшість керівників у процесі спільної роботи з аналітиками над постановкою задачі виявляють такі проблеми і можливості, про існування яких не було відоме до того.

Як правило, аналітики домагаються ясної, логічної, математичної постановки задачі. Однак, така постановка в очах керівника може здаватися погано пристосованою до сфери його діяльності. Зі своєї сторони аналітик схильний недооцінювати роль інтуїції і минулого досвіду, він схильний загострювати увагу скоріше на виборі і застосуванні методів обґрунтування рішень, ніж на доцільності й ефективності їхнього використання. Керівник повинний приймати рішення, спираючись на варіанти, розроблені аналітиками, серед яких вибрати оптимальний найчастіше складно. Інтуїція ж керівника повинна використовуватися на додаток, а не як заміна результатів роботи аналітиків.

Аналітики розглядають ухвалення рішення як самостійний процес, для керівників ухвалення рішення є лише частиною всього процесу керування, де необхідно враховувати й об'єктивні, і суб'єктивні фактори, що впливають на рішення проблеми.

Керівник вибирає єдиний варіант рішення з запропонованих аналітиками. Він повинний вчасно одержати дані аналізу, навіть неповні. Не прийняте вчасно рішення - більш груба, помилка, яка має тяжкі наслідки, ніж рішення прийняте, але, яке має помилки.

Завжди є якийсь оптимум, деяка крапка, до якої треба вести

дослідження і після якої настав час скористатися його плодами, прийняти рішення. Вибрати цей момент, вловити його не раніш і не пізніше – це вже справа, що вимагає іншого підходу, іншої підготовки й інших якостей, чим ті, котрі характерні для аналітика.

Можна виділити чотири основні функції керівника в процесі ухвалення та реалізації управлінських рішень :

1. Керівник повинен керувати процесом вироблення рішення;
2. Керівник висуває задачу для рішення, бере участь у її конкретизації і виборі критеріїв оцінки. Уміння правильно визначити і поставити задачу – найважливіший його обов'язок, творча частина його роботи.
3. Керівник виконує складну роботу з ухвалення рішення.
4. Керівник організує виконання рішення .

Отже, можна підсумувати, що роль керівника в процесі реалізації управлінських рішень у підприємстві є достатньо важливою в сучасних умовах господарювання.

Інформаційні джерела:

1. Щербаков О. В., Нарішкін В. С. Система підтримки прийняття рішень як невід'ємна частина сучасного інформаційного забезпечення для управління бізнесом / Щербаков О. В., Нарішкін В. С. // Інформаційні технології в технологічних системах. – 2011. – №3. – С. 93-96.
2. Прийняття управлінських рішень. [навч. посіб.] / За ред. Ю.С. Петруні. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.
3. Полінський О.М. Оцінка ефективності управлінських рішень. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www. rusnauka.com/18_NPM_2008/Economics/34398.doc.htm](http://www.rusnauka.com/18_NPM_2008/Economics/34398.doc.htm)

УДК 65.012.123:339.924

І.В. Шульженко, канд. екон. наук, доц. (ПДАА, Полтава)

В.А. Симоненко, магістрант (ПДАА, Полтава)

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Адаптація до швидких змін вимагає прийняття оперативних і ефективних рішень, постійного корегування того, що ми робили і як це робиться. Однак тільки реагувати на проблеми, що виникають – означає постійно запізнюватися, внаслідок чого ситуація буде ускладнюватися.